

Ateistlerin Mantık Bozuklukları

Türkiye'deki ateist çevreler, özellikle de ateizmi bilimsellik görüntüsü altına gizlemeye çalışanlar, bir süredir çok büyük bir panik yaşıyorlar. Çünkü inandıkları materyalist felsefe ve bu felsefenin en önemli dayanağı olan Darwinizm, tarihe karışıyor. Evrim teorisinin bilim dışı bir masal olduğunu artık bütün Türkiye görüyor.

Kendilerine: "İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denildiğinde: "Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?" derler. Bilin ki, gerçekten asıl düşük-akıllılar kendileridir; ama bilmezler.

(Bakara Suresi, 13)

Türkiye'deki ateist çevreler, özellikle de ateizmi bilimsellik görüntüsü altına gizlemeye çalışanlar, bir süredir çok büyük bir panik yaşıyorlar. Çünkü inandıkları materyalist felsefe ve bu felsefenin en önemli dayanağı olan Darwinizm, tarihe karışıyor. Evrim teorisinin bilim dışı bir masal olduğunu artık bütün Türkiye görüyor. Canlıların tesadüflerle ortaya çıktığını öne süren evrim safsatası çökerken, Yaratılış Gerçeği'nin kesin delilleri de açıkça ortaya çıkıyor. 19. yüzyılın köhne evrim masalları ile bir zaman uyutulan kitleler, ateizmin sadece akılsızlara özgü bir hastalık olduğunu artık anlamış durumda.

Bu yazı dizisinde, ateizmin ne denli büyük bir akılsızlık olduğunu, ateist çevrelerin sergiledikleri mantık bozukluklarını inceleyerek ortaya koyacağız.

Ateistlerin Korkusu

Türkiye'de ateizmi savunmaya soyunmuş olan sözkonusu çevrelerin başında, Marksist ideolojiye bağlı kişileri bünyesinde toplayan *Bilim ve Ütopya* dergisi gelmektedir. Bir yıla yakın bir süredir, aylık yayınlanan bu derginin hemen her sayısında, derginin yarısına yakını, evrim teorisini ya da materyalist felsefeyi savunmaya çalışan yazılara ayrılmaktadır. Bu yazıların çoğunda da Bilim Araştırma Vakfı ve Harun Yahya isimleri zikredilmekte ve yazıların bu isimlere karşı yazıldığı belirtilmektedir. Bu durum, Türkiye'deki en önemli ateist yayın organı olan sözkonusu derginin ve bu dergi çevresinde örgütlenen kişilerin, gerçekte büyük bir endişe ve panik atmosferi içinde olduklarının göstergesidir.

Bilim ve Ütopya yazarları, yazılarında, aslında evrim teorisi ya da maddenin aslı konularında ortaya konan gerçekleri önemsemedikleri, bunlara hiç değer vermedikleri yönünde açıklamalar yapmaktadırlar. Ama her sayıda dergilerinin yarısını bu konuya ayırmaları, her kapakta bu konuyu ele almaları, yine aynı konuda konferanslar, kurslar düzenlemeleri, bu açıklamaların samimiyetsiz olduğunu göstermektedir. Tüm bu faaliyetlerinden anlaşılmalıdır ki, sözkonusu **ateistler, çok güçlü ve ezici bir fikirle karşı karşıyadırlar** ve adeta can havliyle bağlı oldukları felsefeyi savunmaya çalışmaktadırlar.

Dahası, yazıları okunduğunda, bu kimselerin aslında savundukları fikirlere gerçekte inanmadıkları da anlaşılmalıdır. Bir insanın bir fikri, gerçekten o fikre samimi olarak inandığı için mi savunduğu, yoksa sadece **"ben bugüne kadar bu fikirle tanındım, reddedersem rezil olurum"** gibi bir endişeyle mi hareket ettiği, o kişinin yazısından anlaşılır. *Bilim ve Ütopya* yazarları ikinci gruba dahildir.

Bunun açık bir göstergesi, yazılarında, açıklama getirmeleri gereken konuları sürekli olarak göz ardı etmeleridir. Yazdıkları yazılara bakıldığında, kurdukları tüm karmaşık ve sözde "süslü" cümlelere rağmen, aslında felsefelerini savunan hiç bir ciddi açıklama yapamadıkları görülmektedir. Örneğin maddenin sadece insan beyninde oluşan bir algı olduğu, insanın maddenin aslına hiç bir zaman ulaşamayacağı ve gerçekte bir algılar dünyasında yaşadığı, çalışmalarımız aracılığıyla bu kişilere defalarca izah edilmiştir. Bu kişiler ise bu gerçeği reddetmekte, ama "maddenin aslına nasıl ulaşırız" sorusuna tek bir cevap dahi verememekteler. Aksine, hem kendilerine hem de çevrelerine "sakın bu konuyu düşünmeyin, düşünürseniz materyalizmi kaybedersiniz, Allah'a inanmak zorunda kalırsınız" gibi telkinlerde bulunmaktadırlar.

Örneğin *Bilim ve Ütopya* yazarı **Rennan Pekünlü**, Lenin'den alıntı yaparak "duyularımızla algıladığımız nesnel gerçekliği bir kere yadsıdın mı, fideizme (dini inanca) karşı kullanacağın tüm silahlarını yitirirsin... **Parmağını kaptırdın mı, önce kolun sonra tüm benliğinin gider.** Duyuları nesnel dünyanın bir görüntüsü olarak değil de, özel bir öge olarak aldığına, diğer bir deyişle **materyalizmden ödün verdiğinde, benliğini fideizme (dini inanca) kaptırırsın.."** diye yazmaktadır. Bu satırlar, maddenin bir

algı olduğunu düşünmekten korkan, çünkü bunu düşündüğünde Allah'ın varlığı ile yüzyüze geleceğini bilen bir insanın satırlarıdır.

Aslında bu satırlar, materyalistlerin karşı karşıya oldukları gerçeği anlamaya başladıklarının da ifadesidir. Ama bu gerçeği anlamak onlarda öyle bir korku oluşturmaktadır ki, hemen gerisin geriye dönerek reddetmeye çalışmaktadırlar. Hz. İbrahim ile tartışırken, kendi vicdanlarına başvurup **"gerçek şu ki, zalim olanlar sizlersiniz (biziz)"** diyen, ama sonra **"yine tepeleri üstüne ters dönen"** inkarcılar gibi davranmaktadırlar. (Enbiya Suresi, 64-65) Konuyu anlatırken elden geldiğince detaya girmemeye, hatta ağızlarına bile almamaya çalışmaktadırlar. Eğer maddenin varlığından gerçekten emin olsalar, bizim anlattıklarımızı detaylı ve akılcı bir biçimde ele alıp, sonra da kendi cevaplarını getirmeye çalışırlardı. Oysa konunun mümkün olduğunca az duyulmasını ve az düşünülmesini istemektedirler.

Ateistler de Allah'ın Belirlediği Kadere Tabidir

Ancak tüm bu korku ve endişeler içinde ateizmi savunmaya çalışan Bilim ve Ütopya yazarlarının farkında olmadıkları çok önemli bir gerçek daha vardır. **Gerçekte onlar da istemeden de olsa Allah'ın dinine hizmet etmektedirler. Çünkü Allah'a boyun eğmişlerdir.** Yaptıkları her şey, Allah'ın kendileri için takdir ettiği kaderdedir. Yazdıkları her satırı, her cümleyi ve her harfi, Allah ezelde belirlemiştir. Eğer bir kişi zamanın dışına çıkabilseydi, yazdıkları yazıları binlerce yıl öncesinden okuyabilirdi; çünkü kaderde bu yazılar zaten yazılmıştır.

Allah Kuran'da bu gerçeği bizlere açıkça bildirir. **"O'nun, alından yakalayıp-denetlemediği hiç bir canlı yoktur"** (Hud Suresi, 56) ayetiyle haber verildiği gibi, yeryüzündeki tüm varlıklar, Allah'ın iradesine boyun eğmişlerdir. "Eğer Allah dileseydi, sizi tek bir ümmet kıları; ancak dilediğini saptırır, **dilediğini hidayete erdirir"** (Nahl, 93) ayetiyle bildirildiği gibi, Allah insanların kimine imanı, kimine ise inkarı takdir etmiştir. İnkarcıların, dine düşmanlık göstererek yeryüzünde bozgunculuk aramaları ise, "Biz, bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman, onun "varlık ve güç sahibi önde gelenlerine" **emrederiz, böylelikle onlar onda bozgunculuk çıkarırlar"** (İsra Suresi, 16) ayetinde öğretildiği gibi, gerçekte Allah'ın emriyle yaptıkları bir iştir.

Bir başka ayette ise, Allah'ın inkarcıları, inkar için özel olarak yarattığı şöyle ifade edilir:

"Eğer Rabbin dileseydi, insanları elbette tek bir ümmet kıları. Oysa, onlar, anlaşmazlığı sürdürmektedirler: Rabbinin rahmet ettikleri dışında. Onları bunun için yarattı. Böylece Rabbinin (şu) sözü tamamlanıp gerçekleşmiştir: "Andolsun, cehennemi cinlerden ve insanlardan, (kafirlerin) tümüyle dolduracağım."" (Hud Suresi, 118-119)

Allah işte bu şekilde yarattığı Bilim ve Ütopya yazarlarına din aleyhtarı yazılar yazmayı, müslümanlara da bu yazılara cevap vermeyi ilham etmektedir. Bu kişilerin ortaya attıkları evrimci ve materyalist iddiaların her biri, müslümanların bu iddialara en güzel biçimde cevap vermelerine ve bu cevabı milyonlarca kişiye ulaştırmalarına vesile olmaktadır. Yazdıkları her yazı, daha çok Evrim Aldatmacası kitabının dağıtılmasına, daha çok insanın Darwinizm safsatası hakkında bilgilendirilmesine vesile olmaktadır.

Ayrıca yazdıkları yazılarda sergiledikleri tüm bilgisizlikler, mantık bozuklukları ve güvensizlikler, sağduyu sahibi insanların bunları inceleyerek ateizmin ne kadar büyük bir akılsızlık olduğunu görmelerini sağlamaktadır. Düzenledikleri konferanslarda **"sakın o kitabı okumayın"** diye korkak mesajlar vermeleri, evrimi savunan hiç bir delil ortaya koyamayıp sadece laf oyunları yapmaları, kendilerine sorulan sorular karşısında aciz kalmaları ya da sinirlenmeleri, hatta seyircileri azarlamaya kalkmaları, gerçekte istemeden de olsa dine yaptıkları büyük birer hizmettir.

Allah, onları bu hizmet için yaratmıştır ve bu hizmeti harfiyen yerine getirmektedirler. Bir ayette şöyle buyrulur:

"Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın? Allah'ın izni olmaksızın, hiç kimse için iman etme (imkanı) yoktur. O, akıl erdiremeyenlerin üzerine iğrenç bir pislik kılar."" (Yunus Suresi, 99-100)

Bu ayette haber verildiği gibi, Allah'ın inkarcılar için belirlediği önemli bir özellik de, akıl erdirememeleri, yani doğru düşünememeleridir. Bilim ve Ütopya yazarları, bu hükmü de sıkça yerine getirmekte ve yazılarında büyük mantık bozuklukları sergilemektedirler.

"Biyoteknoloji: Dinin Sonu Mu" Başlıklı Yazıdaki Mantık Bozuklukları

Sözkonusu mantık bozukluklarının bazı yeni örnekleri, Bilim ve Ütopya dergisinin Haziran 1999 tarihli sayısında ortaya çıktı. Kapağında "**Biyoteknoloji: Dinin Sonu Mu?**" başlığının yer aldığı dergide, dini ve özellikle de İslam'ı hedef alan sayfalarca yazı yayınlandı. Bu yazıların en dikkat çekenini, Doç. Dr. Alaeddin Şenel'in, kapağa ismini veren makalesiydi.

Alaeddin Şenel, yine aynı dergide geçtiğimiz aylarda da benzeri bir takım yazılar yazmış, ancak bu yazılarda sergilediği son derece bozuk mantıklar, çelişkili iddialar ve bilimsel cahillikler tarafımızdan ortaya konmuştu. Fakat Şenel, eski hatalarından hiç ders almamışçasına, ateizmi körü körüne savunan ve bunu yaparken de ateizmin insan zihninde ne büyük tahribatlar meydana getirdiğini gösteren yeni bir yazıyla bir kez daha ortaya çıktı.

A. Şenel'in "Biyoteknoloji: Dinin Sonu Mu?" başlıklı yazısının genel mantığı şudur: "Eskiden insanlar doğa olaylarının ya da canlıların sistemlerinin nasıl işlediğini bilmiyorlardı. Bilmedikleri için de bunlara doğaüstü açıklamalar arıyorlardı. Ancak bilim ilerledikçe bu olay ve sistemlerin nasıl işlediği çözüldü. Hatta bugün insan, genlere müdahale etme imkanına kavuştu. Öyleyse artık Allah inancı ve dolayısıyla din, terkedilecektir."

A. Şenel'in bu mantığı yeni bir şey değildir; sadece 19. yüzyılda yaşamış bir takım ateist düşünürlerin fikirlerinin tekrarıdır. Başta Şenel'in fikirlerine sıkça başvurduğu Karl Marx olmak üzere, Durkheim, Spencer, Freud gibi 19. yüzyıl materyalistlerinin heyecanla savundukları hikayenin bir devamıdır. Ama önemli olan, bu hikayenin, çok büyük mantık bozukluklarına dayanmasıdır. Bunları şöyle inceleyebiliriz:

1. Doğanın Detaylarının Öğrenilmesi, Yaratılışı Destekler

A. Şenel'in yargı bozukluklarından biri, yaratılışa delil olarak gösterilen konuları anlayamamasıdır. Gerek Bilim Araştırma Vakfı'nın çalışmalarında, gerekse diğer benzeri kaynaklarda, canlıların yaratılışa delil olarak gösterilen özelliği, bu canlılardaki "tasarım"dır. Canlılarda o denli karmaşık ve basite indirgenemez tasarımlar vardır ki, bunların tesadüflerle ve doğal etkenlerle (ya da Darwin'in öne sürdüğü doğal seleksiyon mekanizmasıyla) açıklanması imkansızdır. Nasıl bir kitap, doğal etkenlerle (örneğin kalemin rüzgarla tesadüfen kağıtların üzerine düşüp tesadüfi şekiller çizmesiyle) açıklanamaz ve kendisini var eden bilinçli bir zihnin varlığını ispatlarsa, canlılığın detaylarındaki olağanüstü tasarımlar da Yaratıcı bir Akıl varlığını ispatlar.

Ama A. Şenel ve diğer materyalistler bu konuyu bir türlü anlayamamaktadırlar. Onlar, yaratılışa delil olarak gösterilen konunun, canlıların açıklanamayan özellikleri olduğunu sanmaktadırlar. Örneğin A. Şenel'e göre canlı hücrenin nasıl bir sistemle çalıştığı bilinemediği zamanlarda, hücre yaratılışa delil sayılmıştır. Ama, A. Şenel sanmaktadır ki, bu yüzyılda hücrenin detayları keşfedilince, delil ortadan kalkmıştır. Bu düşüncesini aşağıdaki satırlarında ifade etmektedir:

"Geriye ne kaldı bilinmedik, Bu (kalıtımla, yaşamla ilgili) moleküllerin laboratuvarında yapay olarak sentezlenmesi kaldı. O zaman Pandora'nın kutusunun kapağı ardına kadar açılmış olacak. Artık akli başında hiç bir bilim adamı, hücrede tasarım (design), yaradan, erek (amaç), Tanrı arayamaz olacak."

Oysa **bir sistemin nasıl çalıştığına dair detayların anlaşılması, "bu sistem nasıl ortaya çıktı" sorusunu ortadan kaldırmaz.** Aksine, bu soruyu daha da önemli hale getirir. Canlı hücrenin Darwin zamanında bilinmeyen detaylarının ortaya çıkması da, "hücre nasıl ortaya çıktı" sorusunu daha önemli hale getirmiştir. Daha da önemlisi, bu soru, kaçınılmaz olarak hücrenin yaratıldığı gerçeğini ortaya çıkarmıştır. Çünkü hücrede öylesine olağanüstü bir tasarım vardır ki, asla rastlantılarla, doğal etkenlerle açıklanamaz ve bir Yaratıcı'nın varlığını ispatlar.

A. Şenel'in bu açık mantığı kavrayamaması gerçekten de ilginçtir. O denli çelişki bir düşünce içindedir ki, "hücre eskiden içi bilinmeyen bir kara kutuydu, şimdi kara kutu açıldı ve yaratılış kavramı yıkıldı" gibi mantıklar kurmaktadır. Oysa hücre yapısı hakkında dünyanın en önemli uzmanlarından biri olan Amerikalı biyokimya profesörü Michael Behe, "**Darwin'in Kara Kutusu**" adlı kitabında tam da bu konuyu ele almış ve bu kara kutunun açılmasının hücredeki olağanüstü tasarımı ortaya çıkardığını anlatmıştır. Behe, sözkonusu kitabında şöyle yazmaktadır:

Son kırk yıl içinde, modern biyokimya, hücrenin sırlarının önemli bir bölümünü ortaya çıkardı. Onbinlerce insan, bu sırları bulmak için yaşamlarını laboratuvarlardaki uzun çalışmalara adadılar... **Hücreyi araştırmak için gerçekleştirilen tüm bu çabalar, çok açık bir biçimde, başıra başıra, tek bir sonucu veriyordu: "Tasarım!"** Bu sonuç o denli belirgindi ki, bilim tarihindeki en önemli buluşlardan biri olarak görülmeliydi... Ama aksine, hücrede keşfedilen kompleks yapı karşısında, utangaç bir sessizlik hakim oldu... Peki neden? Neden bilim dünyası, keşfettiği büyük gerçeğe sahip çıkmıyor? Çünkü, bilinçli bir tasarımı kabul etmek, ister istemez Tanrı'nın varlığını kabul ettirmeyi çağırıyor onlara.

Behe, Darwin'in kara kutusunun, yani hücrenin açılmasıyla birlikte ortaya çıkan tasarımın, materyalist bilim adamlarında meydana getirdiği şok etkisini de şöyle anlatmaktadır:

Bir zamanlar hayatın kökeni olduğu düşünülen basitliğin bir hayal olduğu ispatlandı. Bunun yerine hücrede indirgenemez bir komplekslik var. Sonuç olarak hayatın üstün bir akıl tarafından tasarlanmış olduğu anlayışı, hayatı basit doğa kanunlarının bir sonucu olarak algılamaya alışkın bizlerde bir şok etkisi yaratmıştır. Ama diğer yüzyıllar da benzer şokları yaşamışlardı ve şoklardan kaçmak için bir neden de yok. İnsanlık uzayın merkezinin dünyadan kalkıp güneşin ötesine ilerlemesine, hayatın tarihinin çoktan ölmüş sürüngenleri içerecek kadar genişlemesine ve sonsuz kainat fikrinin çökmesine dayanabilmiştir. Darwin'in kara kutusunun açılmasına da dayanacaktır.

Evet, hücre denen "kara kutu" açıldığında içinden olağanüstü bir tasarım, yani açık bir yaratılış delili çıkmıştır. Bunu Behe gibi önyargısız bilim adamları kabul etmektedir. Bu gerçeği gören ama kabul etmek istemeyen evrimciler ise, Behe'nin tarif ettiği gibi, "utangaç bir sessizlik" içindedirler. Ama en garibi A. Şenel gibi bazı ilginç şahsiyetlerin, kendi savundukları teze ölümcül bir darbe indiren bu "kara kutu"yu, kendi lehlerinde bir gelişme sanarak ortaya çıkmasıdır.

Karşı taraf bu denli büyük bir muhakeme bozukluğu içinde olunca, savundukları şeyin neden yanlış olduğunu onlara anlatmak da zorlaşmaktadır. Biz yine de A. Şenel gibi materyalistlerin diğer mantık bozukluklarını açıklamaya devam edelim.

2. Din, Doğanın Karanlıkta Kalmasını Değil, Araştırılmasını Emreder

Bilim ve Ütopya yazarı A. Şenel, üstte sözünü ettiğimiz mantık bozukluğu nedeniyle, bilimin her yeni keşfini, yaratılış kavramına ve dolayısıyla dine karşı itirazlar oluşturan birer gelişme sanmaktadır. Belki İslam ile Ortaçağ Hıristiyanlığını birbirine karıştırdığı için, bilim ile dini birbirine zıt iki gerçek gibi görmektedir.

Oysa bilimin ilerlemesi ve doğanın sırlarını en derin detaylarına kadar çözmesi, dinin öğrettiği gerçekleri geçersiz kılacak bir gelişme değil, aksine dinin verdiği bilgileri teyid edecek bir gelişmedir. Din, bizlere yaratılış gerçeğini öğretmektedir ve bilim doğayı inceledikçe bunun detaylarını bulmaktadır. Din bizlere evrende büyük bir denge ve tasarım olduğunu bildirmekte, bilim de bunu gözlemlemektedir.

Zaten dinin kendisi, insanları doğayı araştırmaya teşvik eder. Allah, bizlere evrenin nasıl yaratıldığını incelemeyi emretmektedir. Allah bir Kuran ayetinde şöyle bildirmiştir:

""De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da, böylelikle yaratmaya nasıl başladığına bir bakın, sonra Allah ahiret yaratmasını (veya son yaratmayı) da inşa edip yaratacaktır. Şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir."" (Ankebut, 20)

Yüzlerce Kuran ayetinde, Allah'ın gökleri ve yeri nasıl yarattığı, canlıları nasıl var ettiği anlatılmakta ve insanlar, bu gerçekleri gözlemleyip üzerinde düşünmeye davet edilmektedir. Çünkü doğadaki her detay Allah'ın bir ayetidir ve bu ayetlerin incelenmesi, Allah'ın yaratışındaki mükemmelliğin kavranmasını sağlar.

3. Genetik Mühendisliği, Biyoteknoloji Gibi Bilimsel Gelişmeler Yaratılışla Çelişmez

A. Şenel'in ve diğer pek çok materyalistin anlayamadıkları bir başka nokta, genetik mühendisliği gibi canlıların biyolojik yapılarını geliştirmeye yönelik bilim dallarının yaratılışa herhangi bir çelişki içinde olmadığıdır.

Eğer evrimciler, yaratılışa itiraz getirmek istiyorlarsa, cansız maddenin tesadüfen canlı organizmalar oluşturabildiğini, kompleks organlar tasarlayabildiğini ispatlamaya çalışmalıdırlar. Ama bunu asla ispatlayamayacaklarını bildiklerinden, insanoğlunun bilinçli olarak canlılığa müdahale etmesini yaratılışa karşı evrim lehinde bir delil saymak gibi bir mantık bozukluğu içine girmektedirler. Oysa mühendislerin DNA üzerinde oynamalar yapmalarının evrimle hiç bir ilgisi yoktur. Aksine, bunlar yaratılışa delildir, çünkü DNA gibi kompleks bir yapının ancak çok bilinçli müdahalelerle geliştirilebileceğini, yani evrimin iddia ettiği "tesadüfen gelişim" iddiasının boş bir hayal olduğunu göstermektedir.

Aynı şekilde **canlıların kopyalanmasının** da evrimle hiç bir ilgisi yoktur. Aksine bu konu, yaratılışın temel delillerinden birisi olan "**hayat hayattan gelir**" tezinin bir teyididir. Kopyalama konusu göstermektedir ki, insanoğlu tüm akıl ve bilgi birikimine, teknolojisine rağmen sadece var olan canlı bir organizmayı kopyalayabilmektedir. Cansız maddelerden canlı üretmeyi ise asla başaramamaktadır. İnsanın tüm akıl, bilgi ve teknolojisi ile başaramadığı bu işin, "evrim" yoluyla, yani rastlantılarla gerçekleştiğini iddia etmek ise akıl dışıdır.

Kaldı ki, insanoğlunun bilim düzeyini çok ileriye taşıdığını ve—bilim dünyası böyle bir umud taşımamasına rağmen—cansız maddelerden canlı bir hücre yapabildiğini varsayalım. Bu da asla materyalistler adına bir delil oluşturmaz, aksine yaratılışa delil oluşturur. Çünkü böyle bir işin yapılabilmesi için, çok büyük bir bilgi, akıl ve teknoloji devreye sokulacaktır. Bu, belki de insanlık tarihinin en masraflı ve en zor işi olacaktır. Bu ise, yine yaratılışın savunduğu gerçeği, yani canlılığın ancak çok bilinçli bir tasarımla, büyük bir akıl ve güçle ortaya çıkabileceği gerçeğini doğrulamış olur. Böyle bir gelişme, evrimcilerin savunduğu "hücre tesadüfen ortaya çıktı" masalına da yeni ve büyük bir darbe indirmiş olacaktır.

4. Cansız Maddeden Canlılığın Kendiliğinden Doğabileceği İnancı, Bilim Dışı Bir Safsatadır

Üstte sözünü ettiğimiz konu, yani cansız maddenin kendiliğinden canlılık oluşturması konusu, 19. yüzyılın ortasında terk edilmiş bir Ortaçağ inancıdır. Ama işin ilginç tarafı, A. Şenel gibi materyalistlerin hala bu efsaneye inanmalarıdır. Stanley Miller'in geçersiz deneyini hala bu efsaneye delil sanmaları ise, artık acınası bir bilgisizliktir.

A. Şenel'in bu konuyla ilgili satırları şöyledir:

"Cansız yaşamdan canlı yaşama "kendiliğinden" geçiş kuramı laboratuvarında kanıtlanma yolunda... Stanley Miller'in 1952'de başlattığı (cansız molekülleri sentezleyerek aminoasit yani protein oluşturma yolundaki) deneyler dizisi sürmektedir. Bu tür deneylere, eskilerin yapısı değiştirilerek yeni bir canlı türü üretilmesi ötesinde, cansız maddelerden bir canlının sentezlenmesine dek devam edilecektir."

Defalarca anlattığımız bu konuyu, karşı tarafın olağanüstü anlama gücü nedeniyle, bir kez daha özetleyelim.

A. Şenel, "cansız yaşamdan canlı yaşama "kendiliğinden" geçiş kuramı laboratuvarında kanıtlanma yolunda" derken, yaşanan gerçek bir süreci değil, evrimcilerin 100 yıldır kurdukları bir hayali anlatmaktadır. Dahası, gerçekleri bilerek çarpıtmaktadır. Bugün hiç bir ciddi evrimci, "canlılığın kendiliğinden oluştuğunu gösterme yolunda emin adımlarla ilerliyoruz" demez. Çünkü bırakın canlılığın kendiliğinden oluşması, canlı maddenin en basit yapıtaşı olan aminoasitlerin ilkel dünya atmosferinde kendiliğinden oluşması konusu bile büyük bir çıkmaz içindedir.

A. Şenel'in sözünü ettiği **Miller Deneyi**, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında, ilkel dünya atmosferinde aminoasitlerin tesadüfen oluşabileceklerini ispatlamak için düzenlenmiştir. Miller, ilkel dünya atmosferinin metan, amonyak ve hidrojen içerdiğini varsaymış ve bu gazları bir deney düzeneğinde birleştirip bu karışıma elektrik vermiştir. Miller bu gazları özellikle seçmiştir. Çünkü metan ve amonyak, karbon ve azot içerirler. Aminoasitler ise temelde karbon ve azot bazlı moleküllerdir.

Miller bu nedenle ilkel dünyada metan ve amonyak olduğunu, öte yandan da aminoasit oluşumunu engelleyecek olan oksijen gazının bulunmadığını iddia etmiş ve bu varsayımla hareket etmiştir. Miller'in yolunu izleyen Sydney Fox, Cyril Ponnampertuma gibi evrimciler de yine aynı atmosfer modeli ile çalışmışlardır. Tüm bu deneyler "**ilkel atmosfer deneyleri**" olarak bilinir ve 50'li ve 60'lı yıllarda

yüzlercesi yapılmıştır. Evrimciler bu deneylerde aminoasit veya adenin gibi basit organik moleküller elde etmişler, ya da birkaç aminoasidi birleştirerek "proteinimsi" (proteinoid) adı verilen işlevsiz moleküller oluşturmuşlardır. (A. Şenel'in "cansız yaşamdan canlı yaşama "kendiliğinden" geçiş kuramı laboratuvarında kanıtlanma yolunda" derken kast ettiği deneyler herhalde bunlardır.)

Ancak 1970"li yıllarda elde edilen bulgular, tüm ilkel atmosfer deneylerini geçersiz kılmıştır. **Çünkü evrimcilerin kurdukları "metan-amonyak ağırlıklı ilkel atmosfer modeli"nin kesinlikle gerçek dışı olduğu** ortaya çıkmıştır. Kevin Mc Kean, *Discover* dergisinde yayınladığı makalede bu durumu şöyle anlatıyor:

Miller ve Urey dünyanın eski atmosferini metan ve amonyak karıştırarak kopya ettiler... Oysa son çalışmalarda o zamanlar dünyanın çok sıcak olduğu ve ergimiş nikel ile demirin karışımından meydana geldiği anlaşılmıştır. Böylece **o dönemdeki kimyevi atmosferin daha çok azot, karbondioksit ve su buharından oluşması gerekir**. Oysa bunlar organik moleküllerin oluşması için amonyak ve metan kadar uygun değildirler.

Nitekim Amerikalı bilim adamları J.P. Ferris ve C.T. Chen, karbondioksit, hidrojen, azot ve su buharından oluşan bir karışımla Miller'in deneyini tekrarlamış ve bir tek molekül aminoasit bile elde edememişlerdir.

Miller deneyini ve diğer ilkel atmosfer çalışmalarını geçersiz kılan bir diğer önemli nokta da, aminoasitlerin oluştuğu öne sürülen dönemde, atmosferde aminoasitlerin tümünü parçalayacak yoğunlukta oksijen bulunmasıdır. Evrimcilerin gözardı ettiği bu gerçek, yaşları 3.5 milyar yıl olarak hesaplanan taşlardaki okside olmuş demir ve uranyum birikintileriyle anlaşılmıştır.

Oksijen miktarının, bu dönemde evrimcilerin iddia ettiğinin çok üstünde olduğunu gösteren başka bulgular da ortaya çıkmıştır. Araştırmalar, o dönemde dünya yüzeyine evrimcilerin tahminlerinden 10 bin kat daha fazla ultraviyole ışını ulaştığını göstermiştir. Bu yoğun ultraviyolenin atmosferdeki su buharı ve karbondioksiti ayrıştırarak oksijen açığa çıkarması ise kaçınılmazdır.

Bu durum, oksijen dikkate alınmadan yapılmış olan **Miller deneyini tamamen geçersiz kılmaktadır**. Eğer deneyde oksijen kullanılsaydı, metan, karbondioksit ve suya, amonyak ise azot ve suya dönüşecekti. Diğer taraftan, oksijenin bulunmadığı bir ortamda—henüz ozon tabakası var olmadığından—ultraviyole ışınına doğrudan maruz kalacak olan aminoasitlerin hemen parçalanacakları da açıktır. Sonuçta ilkel dünyada oksijenin var olması da, olmaması da aminoasitler için yok edici bir ortam demektir.

Bu bulgular sonucunda 1980"li yıllarda **bilim adamları ilkel atmosferde, metan ve amonyak yerine azot ve karbondioksit bulunması gerektiği görüşünde birleşmişlerdir**. Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etmiştir. Kaldı ki, eğer aminoasitler oluşmuş olsa bile, bu basit organik moleküllerin proteinler gibi olağanüstü karmaşık yapıları rastlantısal olarak meydana getirmeleri ve bu yolla, bugün insanoğlunun laboratuvarında bile yapmayı başaramadığı canlı hücrelerinin meydana gelmesi mümkün değildir.

Miller Deneyi hikayesinin bu şekilde tarihe karışmasının ardından da, evrimcilerin hayatın kökenini açıklayabilme adına sözünü edebilecekleri hiç bir bilimsel veri kalmamıştır. Hayatın, cansız maddenin içinden rastgele bazı kimyasal reaksiyonlarla doğduğu inancının, bilime aykırı boş bir hayal olduğu ortaya çıkmıştır. Moleküler evrim düşüncesinin en önde gelen savunucularından biri olan, San Diego California Üniversitesi profesörü ve Stanley Miller'in çalışma arkadaşı Leslie Orgel, bu konuda şu itirafı yapmak zorunda kalır:

"Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla **insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır**."

San Diego Scripps Enstitüsü"nden evrimci jeokimyacı Jeffrey Bada ise, evrimci *Earth* dergisinin Şubat 1998 tarihli sayısında şöyle demektedir:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz **en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?**

A. Şenel ya bunları bilmemekte ya da görmezden gelmektedir. (Aslında "cansız molekülleri sentezleyerek aminoasit yani protein oluşturma yolundaki deneyler" şeklindeki ifadesine bakılırsa, aminoasitler ile proteinleri aynı şey sanacak kadar büyük bir bilgisizlik içinde olması mümkündür.) Ama A. Şenel her ne kadar "cansız yaşamdan canlı yaşama "kendiliğinden" geçiş kuramı laboratuvarında kanıtlanma yolunda" dese de, biraz daha bilinçli evrimciler, gerçekte bu konuda çok büyük bir açmaz içinde olduklarının bilincindedirler. Bundan dolayı da en azından susmayı tercih ederler.

5. Yoktan Yaratılış, Modern Bilimin Kabul Ettiği Bir Gerçektir

Bilim ve Ütopya yazarı A. Şenel'in bir başka muhakeme bozukluğu, "yoktan var olma" kavramını bilime aykırı bir inanç sanmasında ortaya çıkmaktadır. Şenel, şöyle yazmaktadır:

"Tanrı'nın yoktan var, vardan yok edici (yaradan) olduğu kabul edilir. Bilimin (doğa bilimlerinin) temel varsayımı ise, maddenin ve enerjinin sakınımı yasasıdır: Hiç bir şey yoktan var, vardan yok olmaz."

A. Şenel, üstteki sözleriyle Termodinamiğin Birinci Kanunu"nu (Madde yoktan var olmaz) tekrarlamakta ve bunun da yaratılışa karşı bir delil olduğunu sanmaktadır. Oysa anlayamadığı nokta, bu kanunun, evrenin ve maddenin kökeniyle ilgili olmayışdır. Aksine, modern bilim, evrenin başlangıçta hiç yoktan var edildiğini, yani yaratıldığını kabul etmektedir. Bugün astronomi dünyasında ezici bir kabul gören **Big Bang (Büyük Patlama)** teorisine göre, evren, büyük bir patlama ile bundan 17 milyar yıl kadar önce ortaya çıkmıştır. Yani **madde ve zaman "yok" iken "var" hale gelmiştir.**

Bu ise A. Şenel de dahil olmak üzere tüm ateistler için çok büyük bir çıkmazdır. A. Şenel bunun farkında olmayabilir, ama mantık akışları nispeten biraz daha düzgün olan ateistler kendileri açısından dehşet verici olan bu gerçeğin farkındadırlar. Örneğin ünlü materyalist felsefeci Anthony Flew, Big Bang ile birlikte ortaya çıkan "yoktan yaratılış" gerçeği hakkında şöyle söylemektedir:

"İtirafalarda bulunmanın insan ruhuna iyi geldiğini söylerler. Ben de bir itirafta bulunacağım: **Big Bang modeli, bir ateist açısından oldukça sıkıntı vericidir. Çünkü bilim, dini kaynaklar tarafından savunulan bir iddiayı ispat etmiştir: Evrenin bir başlangıcı olduğu iddiasını.** Ben hala ateizme inanıyorum, ama bunu Big Bang karşısında savunmanın pek kolay ve rahat bir durum olmadığını itiraf etmeliyim."

Flew gibi ateistler en azından bilim tarafından köşeye sıkıştırıldıklarını görmekte ve bunu itiraf etmektedirler. İlginç olan durum ise, A. Şenel gibi ateistlerin, içine düştükleri durumun farkında bile olmayarak bilim adına ortaya çıkmaya kalkmalarıdır.

6. Doğada Amaç Olduğunu Kabul Eden Bilim Yöntemi (Teleoloji), Modern Bilimin Ulaştığı Son Noktadır

A. Şenel yazısında sık sık doğada amaç (kendi ifadesiyle "erek") gözetmenin bilim dışı bir bakış açısı olduğunu iddia etmektedir. "Teleoloji" olarak bilinen ve doğal olay ya da mekanizmaların belirli bir amaca göre tasarlandığını kabul eden bilimsel yaklaşımın, tarihin eski dönemlerinde kaldığını ve yanlış olduğunu öne sürmektedir.

Oysa A. Şenel bu konuda da ciddi bir yanılğı içindedir. Çünkü doğal olay ya da mekanizmalarda tasarım olduğunu kabul eden "teleolojik yöntem", son 20-30 yıldır bilim, özellikle de fizik ve astronomi alanında büyük bir "geri dönüş" yapmıştır. 19. yüzyılda yaygınlaşan ve "evrende her şey tesadüfidir, hiç bir tasarım yoktur" şeklinde özetlenen materyalist görüş, yerini hızla, evrende insan yaşamını gözetken özel bir amaç olduğunu kabul eden bir görüşe bırakmaktadır. **"İnsani İlke" (Anthropic Principle)** adı verilen bu yeni bilimsel yaklaşıma göre, **evrenin tüm fiziksel dengeleri insan yaşamı için özel olarak ayarlanmıştır.**

Pek çok bilim adamı, bazıları materyalist de olsalar, bu gerçeği kabul etmek durumunda kalmıştır. Örneğin Amerikalı astronom George Greenstein, *The Symbiotic Universe* adlı kitabında, İnsani İlke kavramına nasıl ulaştığını şöyle anlatır:

İnsani İlke"ye ilk kez ilgi duyduğumda, bunu sadece akademik bir ilgi konusu olarak görmüştüm. Evrende yaşam oluşabilmesi için gereken şartları bilmenin ilginç olacağını düşündüm... Bunları bir liste olarak altalta yazmaya başladım. Liste ilk başta tek bir not defteri sayfasını dolduruyordu, sonra bir dosya kağıdını kapladı, sonra çok sayıda dosya kağıdını doldurdu. Ve büyümeye devam etti... Ama asıl önemli nokta bu değildi. Asıl önemli nokta, listenin garipliğiydi. O kadar çok rastlantı vardı ki! Okudukça, bu kadar "rastlantı"nın birer şans eseri ortaya çıkmasının imkansız olduğunu ikna oldum.

Bu, (fizik kanunlarının yaşam için özel olarak tasarlanmış oluşu) nasıl mümkün olabilir?... Kanıtları inceledikçe, ısrarla önemli bir gerçekle karşı karşıya geliyoruz; bir doğa üstü akıl—ya da Akıl—devreye girmiş olmalıdır. Yoksa acaba bir anda, hiç de o niyeti taşımamamıza rağmen, bir İlahi Varlık"ın var olduğuna dair bilimsel delillerle mi yüzyüze geliyoruz? "

Astrofizikçi W. Press ise *Nature* dergisindeki bir makalesinde, "**evrende, akıllı yaşamın gelişmesini destekleyen büyük bir tasarım bulunmaktadır**" demektedir. Ünlü İngiliz astronom Fred Hoyle da, yıldızların merkezinde gerçekleşen nükleer reaksiyonların inanılmaz dengelerini keşfettiğinde şu yorumu yapmıştır:

Kanıtları inceleyen herhangi bir bilim adamının kendisini şu sonucu çıkarmaktan alıkoynabileceğini sanmıyorum: **Fizik kanunları, yıldızların içinde gerçekleştirdikleri sonuçlara bakılırsa, bilinçli olarak düzenlenmişlerdir.**

Kısacası A. Şenel"ın tarihe gömüldüğünü sandığı "teleoloji", bugün bilim dünyasının gündemindedir ve Şenel gibi materyalistlerin bir kaç asırdır bilim dünyasının gündemine soktukları "evrende amaç yoktur" hikayesini tarihe gömmektedir. Avusturalyalı ünlü moleküler biyolog Michael Denton *Nature"s Destiny: How the Laws of Biology Reveal Purpose in the Universe* (Doğanın Kaderi: Biyoloji Kanunları Evrendeki Amacı Nasıl Gösteriyor) adlı kitabında bu konuda şu yorumu yapar:

20. yüzyıl astronomisi içinde ortaya çıkan yeni tablo, geçtiğimiz dört asır içinde bilimsel çevrelerde yaygın kabul gören bir varsayıma karşı ciddi bir başkaldırı oluşturmaktadır. Bu varsayım, yaşamın evren içinde ortaya çıkmış tesadüfi ve önemsiz bir kavram olduğu düşüncesidir.. **Modern kozmoloji ve fizik tarafından ortaya konan deliller, aslında 17. yüzyıldaki doğal teoloji savunucularının aradıkları, ama o dönemdeki bilim düzeyi içinde bulamadıkları delillerdir.**

Bu alıntıda sözü edilen "doğal teoloji savunucuları", 17. ve 18. yüzyıllarda yaşayan ve bilimsel delillere dayanarak ateizmi geçersiz kılmayı ve Allah"ın varlığını ispatlamayı hedeflemiş Hristiyan bilim adamlarıdır. Doğayı incelerken "teleoloji" yöntemini kullanmışlar, yani doğal olayların amaçlarını incelemişlerdir. Ancak, yine üstteki alıntıda belirtildiği gibi, o dönemde bilim düzeyinin zayıf oluşu, bu bilim adamlarının açıkladıkları gerçeklerin yeterince delillendirilememesine neden olmuş ve aynı ilkel bilim düzeyinden güç bulan materyalizm 19. yüzyılda bilim dünyasında hakim hale gelmiştir.

Bilim ve Ütopya yazarları, eğer gerçekten tüm bu gelişmelerden habersiz iseler, biraz araştırmalı, bilimsel literatürü takip etmelidirler. Aksi halde, şimdi yapmakta oldukları gibi, Marx"ın 19. yüzyılda kalmış köhne "burjuvazi-proletarya" hikayelerine dayanan ve ciddi mantık bozuklukları içeren yazılar yazmaktan öteye gidemezler.

7. Dinler Evrim Geçirmemiştir

A. Şenel'in yazısında sözü edilen ve Bilim ve Ütopya dergisinin diğer yazarları tarafından da sık sık gündeme getirilen bir diğer materyalist iddia, "dinlerin evrimi" iddiasıdır. Bu iddiaya göre, dünya üzerinde önce çok ilahlı ilkel dinler ortaya çıkmış, sonra bunlar kültürel bir evrimle tek ilahlı dinlere dönüşmüştür. Dinin kökeninin vahiy değil, insani düşünceler olduğunu ileri süren materyalistler, bu iddiaya dayanarak İslam'ın da İlahi bir din olmadığını savunurlar.

Oysa bu da 19. yüzyılın ilkel bilim anlayışının sonucu olan bir iddiadır ve kesinlikle gerçek dışıdır. 20. yüzyılda Mezopotamya, Hindistan, Mısır gibi kültürler hakkında yapılan antropolojik çalışmalar, "dinlerin evrimi" iddiasını yıkmıştır. Harun Yahya'nın daha önceden kaleme aldığı "Materyalizmin Sonu" adlı kitapta açıklandığı gibi, gerçekte tarih içinde ilk ortaya çıkan dinler, tek bir Yaratıcı İlah'ın kabul edildiği tek tanrılı dinlerdir. Çok tanrılı dinler ise, bu İlahi dinin zamanla bozulması sonucunda ortaya çıkmıştır. Tek İlah'ın farklı sıfatları zamanla insanlar tarafından ayrı ayrı ilahlar olarak düşünülmüş ve böylece din dejenerasyona uğramıştır.

Ünlü antropolog Sir Flinders Petrie, bu yüzyılın başlarında Mısır dini üzerine yaptığı araştırmalardan vardığı sonucu şöyle özetlemiştir:

Eğer ruhlara tapmak tek bir tanrıya tapmaya uzanan bir evrim sürecinin ilk basamağı olsaydı, bu durumda çok tanrılılığın gittikçe tek tanrılığa evrimleşmesinin kanıtlarını görmemiz gerekirdi... Bunun tam aksine tek **görebildiğimiz, din sistemleri içinde tek tanrı inancının her zaman ilk basamak olduğudur...** Çok tanrı inancını ilk oluşumuna kadar izleyebildiğimiz her yerde, bunun tek tanrı inancının bir çeşitlemesi olduğunu görüyoruz.

Eski Yunan'ın dini inançları üzerine araştırmalar yapmış olan Axel W. Persson da, Tarih Öncesi Yunan isimli eserinde şöyle demiştir:

İlk baştan beri varolan Tek Tanrı, daha sonra Yunan dinsel mitlerinde gördüğümüz sayısız önemli önemsiz tanrısal kişiliklere dönüşmüştür. Benim görüşüme göre bu **birçok ilahın varlığı, tek ve bir olan bir tanrıyı tanımlayan değişik isimlerin zamanla değişik yorumlanmasına bağlıdır.**

Kısacası ateistlerin diğer iddiaları gibi, dinlerin evrimi iddiası da gerçeklere aykırı bir safsatadan başka bir şey değildir.

Sonuç

İncelediğimiz tüm bilgiler bize göstermektedir ki, Allah'ın varlığını inkar eden ve bu inkarlarını sözde "akılcı" bir zemine oturtmak isteyen ateistler, her zaman çok fahiş mantık bozuklukları ve muhakeme zaafı sergilemektedirler. Burada yazısını incelediğimiz A. Şenel, diğer tüm Bilim ve Ütopya yazarları ve genel olarak ateistlerin hepsi, aynı mantık bozukluğuyla malüldürler. Gerçekte kendilerini çürüten bilimsel gelişmeleri lehlerinde sanmakta, ham hayallere kapılarak din aleyhinde ateşli yazılar yazmaktadırlar. Bu muhakeme bozukluğunun üzerine bir de koyu bir cehalet eklenince, "skandal" olarak nitelenebilecek anlatımlar ortaya çıkmaktadır.

Biz, gerek Bilim ve Ütopya çevresinin gerekse diğer ateistlerin bu gibi yazılarına bilimsel cevaplar veriyoruz. Ancak isterdik ki, karşımıza çıkan kişiler de en azından ne dediklerini, ne savduklarını bilen "mantıklı" kişiler olsalardı.

Ama tüm bu mantık bozukluklarının bizlere gösterdiği önemli bir gerçek var. Bu, Allah'ı inkar eden insanların, karşılaştıkları gerçekleri akılcı bir biçimde değerlendiremiyor oluşlarıdır. Nitekim Kuran'da da bu gerçeğin üzerinde ısrarla durulmakta, inkarcıların **"akıl erdirmeyen bir topluluk"** oldukları haber verilmektedir. (Maide Suresi, 58)

Ateistlerin yaptıkları en büyük hizmet ise, Kuran'da inkarcılar için verilen "akıl erdirmeyen bir topluluk" hükmünü en güzel biçimde kendi üzerlerinde tecelli ettirmeleridir. Bu halleriyle, iman eden akıl sahibi insanlar için, Allah'ın dilediğine akıl verdiğini ve dileğini akıldan mahrum bıraktığını gösteren birer ibret vesilesi olmaktadır.

Tüm bu yaptıkları ise, bu yazı dizisinin başında da belirttiğimiz gibi, gerçekte Allah"ın kendilerine belirlemiş olduğu bir kaddedir. Ne yaparlarsa yapsınlar, Allah"ın kaderine boyun eğmekten kaçamazlar. Yazdıkları her satırı, onlar bunu yazmadan çok önce, zamanın başlangıcından evvel Allah belirlemiştir. Allah Alaettin Şenel"e "Dinin Alası (Yücesi)" anlamına gelen bir isim koydurmuş ve onu da, tüm Bilim ve Ütopya yazarlarını da ve diğer tüm ateistleri de, Kendi dinine istemeden de olsa hizmet edecek kişiler olarak yaratmıştır.

Allah"ın kaderi işleyecek ve **"onlar, Allah"ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, kendi nurunu tamamlayıcıdır; kafirler hoş görmese bile"** ayetinde (Saff Suresi, 14) haber verildiği gibi, Allah"ı inkar eden materyalist felsefe çok yakında tarih olacaktır.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/ateistlerin-mantik-bozukluklari>